

Dyssegaards- * Kirken

Nr. 2

SOMMER 1966

31. Årgang

Adresser:

Sognepræst (p. t. vakance)

Residerende Kapellan, mag. art. Max W. Olsen,
Grants Allé 23, Hellerup, Telef. SØ 6183. Træffes
bedst Hverdage (undtagen Fredag) Kl. 12-13.

Kordegner Rudolf Hansen,

Ellemosevej 115, Hellerup. Telf. GE 2875. Træffes
Hverdage (undtagen Torsdag) Kl. 9-13. Fredag
tillige Kl. 18-19.

Organist, Dr. phil. Povl Hamburger,

Jægerbakken 7, Gentofte. Telf. OR 5227.

Kirkebetjent H. Braune,

Dyssegaardsvej 98, Søborg. Telf. SØ 6427.

Menighedsraadets Formand:

Skoleinspektør Chr. Larsen,
Øster Voldgade 13, Københ. K. Telf. 11 11 72.

Menighedsplejen:

Formand:

Kasserer: **Hr. Chr. Lundbye.**

KFUM-spejderne:

Gruppelærer: **Steen Laier,**
Eskeager 12, Søborg, SØ 9051

Floklærer: **Erik Andersen,**
Grøntofte 6, Søborg, SØ 3175

En god prædiken

Prædiken har en fremtrædende plads i vor gudstjeneste. Prædikenens »levende ord« kan ikke undværes indenfor gudstjenestens faste skema. Og kirkegængerne forventer at høre »en god prædiken« over dagens tekst.

Men hvad er så en »god prædiken«?

Det er ikke nødvendigvis en lang prædiken. Lange prædikener kan naturligvis sommetider være gode prædikener, men har vist for det meste kedet tilhørerne, netop fordi de var — lange.

På den anden side kan en prædiken også være for kort. Den behandler ikke tilstrækkeligt tekstens emne. Og dermed bliver den for »dårlig«. En god prædiken er heller ikke uden videre en veltalende eller lærd prædiken. En sådan vil for det meste sige noget om prædikantens talegaver og kundskaber; men derfor er det jo ikke givet, at menigheden får udbytte af den.

En god prædiken er derfor noget andet. Det er en prædiken, som »opbygger«. Det er en prædiken, som forkynnder Guds ord og Guds vilje; og det er en prædiken som forkynnder Kristus og styrker troen.

En god prædiken af denne art refereres for os i Apost. Gern. 2, 14 ff. Her læser vi, at apostlen Peter på pinsedagen i Jerusalem holdt en prædiken for en stor skare mennesker. Og i sin prædiken forkyndte han, at den korsfæstede og opstandne Jesus »har Gud gjort både til Herre og Kristus« (v. 36). Og vi læser videre, at denne prædiken gjorde et stort indtryk på forsamlingen (v. 37); de »tog imod hans ord« (v. 40). De sluttet sig til apostlene og var med dem den første kristne menighed.

Men hvorledes kunne denne jævne mand, Peter, holde en sådan »god prædiken«, der ikke forfejlede sin hensigt? Det kunne han, fordi han var grebet af *Helligånden*. Ånden gjorde ordene levende og gav dem kraft. Derfor måtte man lytte og tage imod.

Og det er, hvad pinsen forkynnder os: Helligånden gør evangeliets ord levende og skaber derigennem tro.

Lad os derfor bede om og altid håbe på, at vi må høre åndsborne prædikener. Disse er nemlig de bedste, for de forkynnder os, at Gud gav os Kristus, »som os vil indlede i sin Faders rige«.

Max W. Olsen.

Helligånden levendegør !

Pinsen er Helligåndens højtide. Allerede påskedags aften havde Jesus sagt til apostlene: »Modtag Helligånden! og »Fred være med eder!« Og hvad han ved den lejlighed havde sagt, det skete. Da de samledes pinsedag, var der fred i deres hjerter. De vidste, at deres Herre levede, hans ord stod fast for dem: Jeg lever og I skal også leve! Og fredens ord går videre til hans menighed. Det lever i menigheden. Vi hørte det i vor dåb, og det genklinger ved nadverbordet. Tager vi imod det, så er det i os. »I troen har vi Guds fred«, siger apostelen.

Gid denne tro var liv og sandhed for os alle! Hvad betyder det egentlig for os, det, vi beken-der med hinanden om Helligånden? Det betyder vel først og fremmest, at Gud er mere end det bærende i skabningen. Han er ikke blot i den — Hans ånd svævede over vandene ved skabningens begyndelse. Og det betyder vel også, at vi ved Helligånden er sat ind i et særligt forhold til Gud. Hans ånd indblæstes i det døde ler, så mennesket blev til en levende sjæl. Der er en særlig åndsmeddelelse ved menneskets skabelse. Vor egen sjæl er ånd af Guds ånd i højere betydning, det kan siges om den upersonlige skabning. Guds ånd hører med til det bærende og grundlæggende i det evige menneskelige. Uden Guds ånd kan det menneskelige i mennesket aldrig virkeliggøres. Uden Guds ånd kan alt det, Gud har lagt i mennesket ikke folde sig ud og blive til virkelighed. Kun når man lever med Jesus Kristus som sin Herre og Frelser, kan ånden gøre sin gerning i os. Kun i troen på Kristus kan ånden vidne med vor ånd, at vi er Guds børn.

Men vi mærker ikke noget til Helligånden, siger mange mennesker. Højest kan der være tale om, at vi kender lidt til samvittighedens advarende og påmindende gerning — men det behøver vil ikke at have med Gud at gøre?

Måske hænger det sammen med, at mange mennesker glemmer, at Helligåndens gerning i os kun gøres i tilknytning til ordet om frelsen i Jesus Kristus. I Jesu ord springer en af åndens kilder. Søger man ikke derhen, hvor ånden virker, så kan man ikke forvente at opleve åndens kraft og gerning.

Vi tror på den Helligånd! Vi tror, at Gud selv skaber nyt i enhver, som lever med Frelseren. I den tro vil vi bekræfte hverandre, og i den tro holder vi nu igen pinse i Jesu navn.

På pinsedagen blev apostlene iført kraft fra det høje. Det var naturligvis noget indre, de

modtog; en tro, et levende håb, en kærlighed, der ofrer og tjener. Og de blev ét i bekendelsen af Jesus Kristus.

Også vi vil fortroe os til Guds ånd, som gør levende. Helligånden levendegør! Det er pinsens store betydning.

(efter »Aldersro Kirkeblad«).

Konfirmanderne

Indskrivningen af nye konfirmander til konfir-mationsforberedelse i det kommende vinterhalv-år foretoges mandag den 18. april i Dyssegårdskirkens krypt. (Indskrivningen skal jo finde sted hvert år inden 1. maj efter skolevæsenets ønske).

64 konfirmander er indtegnede. Nærmere meddelelse om holdenes fordeling og undervisningens begyndelse vil fremkomme til efteråret.

MAX W. OLSEN

const. sognepræst.

Girokortet

Med foregående nummer af bladet medfulgte et girokort, og sognets beboere opfordredes til at sende os bidrag til menighedsbladets drift.

Opfordringen fik en god modtagelse, og vi har haft den store glæde indtil nu at modtage

2.018,00 kr.

Vi takker bidragyderne for disse mange penge.

Indsamlingen løber imidlertid lidt endnu, så De kan stadig nå at indbetale et bidrag på bladets konto, dersom De ikke til dato har haft tid til at gå på postkontoret. — Postkonto 4 68 26, »Dyssegårdskirkens Menighedsblad«, Ellemosevej 115, Hellerup.

MAX W. OLSEN,
const. sognepræst.

RUDOLF HANSEN,
kordegn.

Gaver

Fra de efterladte efter fru Anna Holst, Vangedevej, er tilsendt 50,— kr. som gave til Dyssegårdskirken.

For dette beløb bringes herved en hjertelig tak.

Max W. Olsen.
const. sognepræst..

Folkekirkens nødhjælp

Fra bladet »Den danske Folkekirkens Nødhjælp« gengives følgende interessante oplysninger.

De 4 *medicinere* som »Folkekirkens Nødhjælp« i februar sendte til West Bengal i Indien, har det godt og har travlt. To af dem er nu sendt ned til Madras-området, hvor der var hårdt brug for dem.

Husmandsstederne i Cooch Behar for flygtningefamilier blev ikke ramt af krigsurolighederne i Nordindien sidste sommer. Flygtningehusmandsstederne betegnes som det bedste hjælpearbejde, man har set, og der er netop stillet mere jord til rådighed. I vinter har mange ROTARY-klubber i Danmark sendt os penge dertil. Det koster kun 2.800 kr. at give en hele familie hjem og fremtid.

Yderligere 30 mill. vitaminpiller er »Nødhjælpen« blevet bedt om at sende til Indien. De afgår i begyndelsen af maj som frifragt med skib.

Som den første danske hjælp til Indien afgik 11 mill. vitaminpiller og 3 tons mælkepulver den 28. februar med særfly til New Delhi.

Hurtig indsats blev mulig takket være giverne, præsterne og menighederne, pressen, ministerier og myndigheder, Indiens ambassade i København og den danske ambassade i New Delhi.

Sterling Airways fløj, Shell støttede og Lufthavnsklareringen tilbød at klare det praktiske.

Ferrosan, Skelskør Frugtplantage, Dumex, Nordia og Kristelig Farmaceutforening skaffede vitaminpillerne på særvilkår, og arbejderne pakkede på rekordtid.

Det blev en dansk kæde af hjælpsomhed, alene med stærke led, som kobledes til den indiske kæde af koordinerede kræfter, der gennemfører hjælpen, hvor den er nødvendig.

Nødhjælpens adresse:

Nørregade 11, Københavns K. - Giro 52 800.

Vinteren gik

I den lange og strenge vinter, som vi nu har bag os, blev der holdt en række gode og velbesøgte møder i kirkens krypt.

Der var nu for det første 6 menighedsmøder, hvor forskellige talere holdt foredrag og viste film eller lysbilleder om kirkelige emner — for det meste udenlandske. Men den danske folkekirkens virksomhed blev dog ingenlunde forbigået. Således hørte vi pastor Lorentzen tale om

»fabrikspæster«, og pastor Ole Jensens skildring af »Kirkens Korshærs« vidtforgrene arbejder.

En aften helt for sig selv oplevede vi, da kordægn *Rudolf Hansen* fortalte om sin rejse gennem USA, og viste egne farvelysbilleder fra turen. Store sal var fyldt til sidste plads, og alle tilstedeværende fik en mødeaften, de sent vil glemme!

Af møder for sognets ældre afholdtes 4 ialt — 2 i efteråret og 2 i foråret. Disse møder har samlet mange deltagere. Der bydes på fælles kaffebord og interessante filmoptagelser fra udlandet. Endelig synger vi også nogle salmer, og der sluttes med en kort andagt. Der var stor glæde og megen taknemmelighed for disse møder.

Også ungdomsmøderne må nævnes. De sidste par konfirmandhold har været indbudt til 4 velbesøgte møder med et program tilrettelagt specielt for unge mennesker.

Desuden har vi haft en »konfirmandforældre-aften« og — som vi plejer — efter konfirmationerne nogle hyggelige og fornøjelige konfirmandfester.

Nu er møderækken afsluttet for denne gang. Vi synes, at vi har haft en god vinter »inden-dørs« i vore smukke og velindrettede menighedslokaler. I de kommende måneder kalder en forhåbentlig god og styrkende sommer på os; men når de lange og mørke aftener vender tilbage, vil en ny serie møder i Dyssegårdskirkens krypt kalde sognets beboere sammen igen.

Tak for i vinter!

God sommer!

M. W. O.

Om at tage imod

Det mest forargelige, det mest usandsynlige, det mest forunderlige i hele verden er, at der i den kristne kirke på jord siges og høres disse ord: »Jeg tilsiger dig alle dine synders nådige forladelse i Faderens og Sønnens og Helligåndens navn«. Kirken har mod til at sige disse ord, fordi Jesus selv sagde dem, og fordi han har bemyndiget kirken til at sige dem på hans vegne.

For mange år siden hørte jeg en mand prøve på at skildre i en tale, hvad der ville være sket, hvis Jesus pludselig var kommet ind i en hindu-landsby i stedet for til Palæstina. Hans pointe var, at mennesker i den landsby ikke ville have den ringeste mulighed for at forstå, hvad det egentlig drejede sig om.

Ligeså, hvis han kom i en muslimsk landsby, var han omgående blevet slået ihjel. Der ville ikke være ét menneske, der kunne begribe, hvad det var, han gik og gjorde og sagde — ud over at det var gudsbespottelse.

Og hvordan ville det gå i de gamle kristne lande? Ville man her kunne forstå? Ville man have forudsætningerne for at kunne tage imod? Begreber som synd, skyld, frelse, evig fortabelse, evigt liv, åbenbaring — de spiller ingen rolle i menneskets liv i Vesten. Vesterlændinge klager over, eller undskylder sig med, at kirken taler et »fremmed sprog«. Selvfølgelig gør den det! Og det er *det* sprog, man skal lære for at forstå sig selv og sin egen situation i de evige perspektiver.

Lige meget hvor i verden det er, så er det aldeles nødvendigt, at hvert slægtled må være villig til at høre og lære og forstå, sådan, at når ordene lyder til den enkelte, vil han være istand til at tage imod *ham*, der siger ordene, og tro på det, han siger, nemlig: Dine synder er dig forladt. Din tro har frelst dig. Gå bort med fred.

J. Christensen.

Menighedsrådet

Listen over menighedsrådets medlemmer kom ikke med i sidste nummer af bladet. Nu bringes den her.

Medlemmerne er:

Braune, Hergarth, Leonard, Johannes, Rudolf, kirketjener, Dyssegårdsvej 98.

Hansen, Rudolf Johannes, kordegn, Ellemosevej 115.

Jensen, Erhardt, Hannibal, Carl, bødkerformand, Fruevej 5.

Jensen, Jakob, Willy Bjarne, lektor, Lyngbyvej 235.

Jørgensen, Martha, Johanne, Karla, frue, Vangedevej 240 A.

Larsen, Christian, Ole, Theodor, skoleinspektør, Øster Voldgade 13.

Larsen, Helge, prokurist, Rødstensvej 22 A.

Larsen, Vernon, tømrer, Dyssebakken 16.

Lindhardt, Marie, fhv. kontorchef, dr. med. h. c. Ewaldsbakken 38.

Lundby, Christian, kasserer, Merianvej 22.

Mortensen, Aage, Ernest, Carlsen, fuldmægtig, Plantevej 45¹.

Rindom, Oscar, Carl, værkfører, Stenagervej 22.

Skjoldager, Ulla, Alfrida, Schalburg, frue, Melvillevej 1.

Øster-Hansen, Anker, Michael, oversætter, Hagens Allé 25.

Laier, Steen, Heinrich, ingeniørdocent, Eskeager 12.

Følgende er suppleanter:

Rasmussen, Eigil Louis, slagtermester, Sønderengen 76.

Borch, Ole, Worm, reklamechef, Dickens Alle 56.

Nielsen, Jørn, grosserer, Dyssegårdsvej 41.

Christensen, Svend, Ingvar, Johannes, bankfuldmægtig, Ellebakken 11.

Jeppesen, Viktor, Valdemar, Herslev, mekaniker, Kildebakkegårds Allé 11.

Offentligt menighedsrådsmøde

afholdes 6. juni 1966 kl. 19 i Dyssegårdskirkens krypt.

Dagsorden: Regnskaberne 1965-66.

CHR. LARSEN

menighedsrådets formand.

Møder

AFHOLDSES ALTID KL. 20! ALLE ER VELKOMNE

Maj

Onsdag den 25.: Offentligt møde i Dyssegårdskirkens krypt. Pastor Bang taler.

Juni

Onsdag den 1.: Kvindekredsmøde hos fru Ewertsen, Sønderdalen 24.

Onsdag den 15.: Fælles bibelkreds hos hr. Lundbye, Merianvej 22. (Joh. 16, 16-33).

August

Onsdag den 24.: Fælles bibeltid hos hr. P. Geil, Sønderdalen 12. (Joh. 17, 1-26).